

Arrest

**nr. 49 197 van 7 oktober 2010
in de zaken RvV X en X / IV**

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 9 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2010 inzake de eerste verzoekende partij (verder: verzoeker) en de tweede verzoekende partij (verder: verzoekster), met referte X, respectievelijk X, werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 16 juli 2010, gekend bij de Raad onder de dossiernummers X en X. Aangezien verzoeker de echtgenoot is van verzoekster en in acht genomen dat verzoekster zich in het kader van haar asielaanvraag en onderhavig beroep in feite en in rechte beroept op dezelfde argumenten als verzoeker, worden de voormelde zaken omwille van hun verknochtheid gevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner en bezit u de Servische nationaliteit. U bent afkomstig uit Gnjilane, Kosovo. In 1995 huwde u op traditionele wijze met (R.K.), een Roma-zigeunerin uit Bor, Servië. Na jullie huwelijk woonden jullie samen in Gnjilane. In de zomer van 1999 zouden u en uw echtgenote zijn geslagen door soldaten van het Kosovaarse leger, het UÇK, die op zoek waren naar het dienstwapen van uw broer, (X.A.), die kort ervoor uit het Servische leger was afgezwaaid maar onmiddellijk naar Servië was vertrokken. Jullie zouden gedurende twee uren zijn geslagen, waarna het UÇK jullie beval de woning te verlaten. U zou twee uur na het vertrek van de UÇK-soldaten naar Bor zijn vertrokken. U zou zich onmiddellijk na uw aankomst in Servië laten onderzoeken hebben en tabletten en zalf hebben gekregen. U zou bij uw schoonouders zijn ingetrokken. Sinds uw vertrek uit Kosovo zou u er niet meer zijn teruggekeerd. In Bor zou u hebben besloten om uw naam en de naam van uw echtgenote te veranderen. Tijdens de registratie van jullie huwelijk in 2000 nam u de naam (Z.I.) aan. Uw echtgenote veranderde haar naam naar (I.I.) (O.V.6.562.485). U huurde in Bor een woning en werkte als handelaar op de markt. Telkens wanneer er spanningen waren tussen de Albanezen uit Kosovo en Serviërs, zou u zijn mishandeld. Zo zou u in de zomer van 2003 in het centrum van de stad zijn terechtgekomen in een aan de gang zijnde manifestatie. Omdat men u voor een Albanees hield, zou u zijn geslagen. Roma die in de buurt rondliepen zouden eveneens zijn geslagen. Vervolgens zou u naar de politie zijn gegaan om het incident te melden. De politie noteerde uw klacht maar zou hebben gezegd u enkel te kunnen helpen wanneer u de daders kon aanduiden. In 2008 beëindigde u een opleiding van tegellegger, die werd betaald door een Roma-organisatie uit Belgrado. Op de verjaardag van uw dochter op 9 december 2009 zou u samen met uw gezin boodschappen in het centrum van Bor hebben gedaan. Op de terugweg zouden jullie zijn aangevallen en geslagen door een groep skinheads. Nadien zouden jullie naar de politie van Bor zijn gegaan om klacht in te dienen. De politie zou u en uw echtgenote hebben ondervraagd en jullie verklaringen hebben genoteerd, maar stelde de zaak enkel naar de rechtbank te kunnen doorverwijzen wanneer de daders bekend waren. U meent echter dat de politie achter uw rug om uw verklaringen vernietigde. U zou immers eerder hebben gezien hoe men de verklaringen van een andere persoon scheurde en weggooide. Omdat u de situatie beu was geworden, besloot u het land te verlaten. U vreesde bij een volgende aanval op uw persoon een moord te begaan of zelf vermoord te worden. U zou in Servië geen paspoort hebben kunnen verkrijgen en besloot daarom om illegaal het land te verlaten. Op 18 januari 2010 zouden u, uw echtgenote en jullie drie minderjarige kinderen vanuit Bor naar Subotica zijn vertrokken. Jullie zouden vanuit Subotica via onbekende landen van doorreis naar België zijn uitgeweken, waar u op 20 januari 2010 aankwam en nog diezelfde dag asiel heeft aangevraagd. Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Bor op 8 augustus 2000, uw geboorteakte, uitgereikt te Gnjilane op 3 maart 1998, waarop uw oorspronkelijke naam, (Z.A.), is vermeld, een geboorteakte, uitgereikt op 10 november 2009 te Vranje, waarop uw huidige naam, (Z.I.), is vermeld, uw Servisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt te Vranje op 10 november 2009, uw rijbewijs, uitgereikt te Bor op 13 augustus 2008, de geboorteakte van uw zoon, (R.), uitgereikt te Bujanovac op 11 september 2000, de geboorteakte van uw zoon, (I.), uitgereikt te Bor op 1 oktober 1998, de geboorteakte van uw dochter, (T.), uitgereikt te Bor op 2 december 2009, de Servische nationaliteitsbewijzen van uw kinderen en uw diploma.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten en de elementen aanwezig in uw administratieve dossier ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden gewezen op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote, (I.I.), die de kern van uw asielrelaas uitmaken. Waar u beweerde in 2003 te zijn geslagen op straat in Bor terwijl u in een manifestatie was terechtgekomen en waar men u voor een Albanees hield, verklaarde uw echtgenote dat jullie samen op straat waren geslagen. Op dat ogenblik zou er niets bijzonders aan de gang zijn geweest. Verder stelde u naar de politie te zijn geweest om klacht in te dienen. De politie zou uw klacht hebben genoteerd, maar verder niets hebben ondernomen omdat u de daders niet kon aanduiden. Uw echtgenote verklaarde echter dat de politie jullie klacht niet noteerde (gehoorverslag Commissariaat-generaal pp.2, 8 en gehoorverslag Commissariaat-generaal vrouw pp.4-5). U verduidelijkte bovendien dat uw echtgenote in Bor enkel in 2009 het slachtoffer werd van fysiek geweld (gehoor GVS p.10). Wat betreft het incident van december 2009, waarbij u en uw gezin het slachtoffer zouden zijn geworden van fysieke agressie door een groep skinheads, verklaarde u het volgende: u en uw gezinsleden zouden allen, na te zijn geslagen, naar de politie van Bor zijn geweest om klacht in te dienen. Uw klacht zou zijn genoteerd,

maar de politie zei u dat de zaak niet aan de rechtbank zou worden overgedragen zolang de daders onbekend waren (gehoor CGVS p.9). Uw echtgenote verklaarde over het zelfde incident het volgende: u zou in december 2009 allen zijn geslagen door Serviërs die onder invloed van drank of drugs waren, maar niet naar de politie zijn geweest om klacht in te dienen. U zou immers teleurgesteld zijn geweest in de politie omdat deze in 2003 haar werk niet serieus deed (gehoor CGVS vrouw p.5). Verder beweerde uw echtgenote dat u regelmatig met stenen zou zijn bekogeld wanneer u op straat kwam (gehoor CGVS vrouw p.6). U maakte geen enkel gewag van incidenten waarbij stenen naar jullie zouden zijn geworpen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan geen enkel geloof worden gehecht aan deze aspecten van uw asielrelaas.

Wat er ook van zij, u heeft voorts geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u voor eventuele problemen met (Servische) burgers, omwille van uw afkomst, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokale of hogere autoriteiten in Servië. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden. Ook blijkt uit de informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma, wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen met Servische burgers kan u zich, ook als Roma, dus steeds richten tot de Servische autoriteiten.

Tevens blijkt uit voornoemde informatie van het Commissariaat-generaal dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de “Sector for Internal Control of the Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere

wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, geboorteaktes, nationaliteitsbewijs en rijbewijs staven uw identiteit (de vroegere en de huidige), uw nationaliteit en woonplaats. Deze worden door mij niet betwist. Uw diploma staft uw verklaring een opleiding te hebben gevolgd. Deze wordt door mij evenmin in twijfel getrokken. De geboorteaktes en nationaliteitsbewijzen van uw kinderen staven de identiteit en nationaliteit van de betrokkenen. Ook deze staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeunerin en bezit u de Servische nationaliteit. U bent afkomstig uit Bor. In 1995 huwde u traditioneel met (Z.A.), een Roma-zigeuner uit Gnjilane, Kosovo. Na uw huwelijk ging u bij uw echtgenoot in Gnjilane wonen. In de zomer van 1999 zouden u en uw echtgenoot zijn geslagen door soldaten van het etnisch Albanese Kosovaarse Bevrijdingsleger, UÇK, die op zoek waren naar het dienstwapen van uw schoonbroer. Het UÇK zou jullie hebben gedwongen de woning te verlaten. Jullie zouden vervolgens naar uw ouders in Bor zijn vertrokken. In Bor zou u hebben besloten om uw naam te veranderen van (R.K.) naar (I.I.). Ook uw echtgenoot wijzigde zijn naam van (Z.A.) in (Z.I.) (O.V. 6.562.485). In 2000 liet u uw huwelijk officieel registeren. In Bor zou u van uw buren het verwijt hebben gekregen dat u met een Albanees was gehuwd. Men wilde immers niet geloven dat uw echtgenoot een Roma-zigeuner is. Telkens wanneer er spanningen waren tussen de Albanezen uit Kosovo en Serviërs, zouden u en uw echtgenoot in Bor zijn mishandeld. Onbekenden zouden jullie herhaaldelijk met stenen hebben bekogeld. U diende nergens klacht in, noch maakte u ergens gewag van deze incidenten. U vreesde immers dat de situatie erger zou worden als u klacht indiende. In 2003 zou u samen met uw echtgenoot in Bor zijn geslagen door onbekende Serviërs. U werd daarbij ook uitgescholden. U zou samen naar de politie in Bor zijn geweest om het incident te melden. De politie zou uw klacht evenwel niet hebben genoteerd en u enkel hebben gezegd dat ze zich met de zaak zou bezighouden en u naar huis kon gaan. Op de verjaardag van uw dochter op 9 december 2009 zou u samen met uw gezin boodschappen in het centrum van Bor hebben gedaan. Op de terugweg zouden jullie zijn aangevallen door een groep Serviërs die onder invloed van drugs of alcohol waren. Noch u, noch uw echtgenoot zouden dit incident bij de politie hebben aangegeven. Jullie zouden hebben besloten om zo snel mogelijk het land te verlaten. Op 18 januari 2010 zouden u, uw echtgenoot en jullie drie minderjarige kinderen vanuit Bor naar Subotica zijn vertrokken. Van daaruit zouden jullie via onbekende landen van doorreis naar België zijn uitgeweken, waar jullie op 20 januari 2010 zouden zijn aangekomen. U vroeg hier nog diezelfde dag asiel aan. Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Bor op 16 juni 2000, uw geboorteakte, uitgereikt te Bor op 2 december 2009 en uw Servisch nationaliteitsbewijs, uitgereikt te Bor op 3 december 2009.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die eveneens ter zake door uw echtgenoot, (Z.I.), waren uiteengezet. In het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten en de elementen aanwezig in uw administratieve dossier ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden gewezen op enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote, (I.I.), die de kern van uw asielrelaas uitmaken. Waar u beweerde in 2003 te zijn geslagen op straat in Bor terwijl u in een manifestatie was terechtgekomen en waar men u voor een Albanees hield, verklaarde uw echtgenote dat jullie samen op straat waren geslagen. Op dat ogenblik zou er niets bijzonders aan de gang zijn geweest. Verder stelde u naar de politie te zijn geweest om klacht in te dienen. De politie zou uw klacht hebben genoteerd, maar verder niets hebben ondernomen omdat u de daders niet kon aanduiden. Uw echtgenote verklaarde echter dat de politie jullie klacht niet noteerde (gehoorverslag Commissariaat-generaal pp.2, 8 en

gehoorverslag Commissariaat-generaal vrouw pp.4-5). U verduidelijkt bovendien dat uw echtgenote in Bor enkel in 2009 het slachtoffer werd van fysiek geweld (gehoor GVS p.10). Wat betreft het incident van december 2009, waarbij u en uw gezin het slachtoffer zouden zijn geworden van fysieke agressie door een groep skinheads, verklaarde u het volgende: u en uw gezinsleden zouden allen, na te zijn geslagen, naar de politie van Bor zijn geweest om klacht in te dienen. Uw klacht zou zijn genoteerd, maar de politie zei u dat de zaak niet aan de rechtbank zou worden overgedragen zolang de daders onbekend waren (gehoor CGVS p.9). Uw echtgenote verklaarde over het zelfde incident het volgende: u zou in december 2009 allen zijn geslagen door Serviërs die onder invloed van drank of drugs waren, maar niet naar de politie zijn geweest om klacht in te dienen. U zou immers teleurgesteld zijn geweest in de politie omdat deze in 2003 haar werk niet serieus deed (gehoor CGVS vrouw p.5). Verder beweerde uw echtgenote dat u regelmatig met stenen zou zijn bekogeld wanneer u op straat kwam (gehoor CGVS vrouw p.6). U maakte geen enkel gewag van incidenten waarbij stenen naar jullie zouden zijn geworpen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan geen enkel geloof worden gehecht aan deze aspecten van uw asielrelaas.

Wat er ook van zij, u heeft voorts geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u voor eventuele problemen met (Servische) burgers, omwille van uw afkomst, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokale of hogere autoriteiten in Servië. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden. Ook blijkt uit de informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma, wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen met Servische burgers kan u zich, ook als Roma, dus steeds richten tot de Servische autoriteiten.

Tevens blijkt uit voornoemde informatie van het Commissariaat-generaal dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de “Sector for Internal Control of the Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor

verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat erondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, geboorteaktes, nationaliteitsbewijs en rijbewijs staven uw identiteit (de vroegere en de huidige), uw nationaliteit en woonplaats. Deze worden door mij niet betwist. Uw diploma staft uw verklaring een opleiding te hebben gevolgd. Deze wordt door mij evenmin in twijfel getrokken. De geboorteaktes en nationaliteitsbewijzen van uw kinderen staven de identiteit en nationaliteit van de betrokkenen. Ook deze staan niet ter discussie."

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitsdocumenten staven uw identiteit, woonplaats en nationaliteit, die door mij niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenconventie), artikel 62 van de vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Tevens zou een manifeste appreciatiefout zijn gemaakt.

3.1.1. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat zijn verklaringen ten onrechte in twijfel getrokken zijn. De opgeworpen tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote zouden eerder berusten op misverstanden en zijn geen tegenstrijdigheden. Verzoeker stelt dat de incidenten die zich voordeden in 2003 en 2009 onderling met elkaar verward werden, zodat dient gesproken te worden van misverstanden die niet van die aard zijn dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd. Verzoeker omschrijft de incidenten van 9 december 2009 en 2003. Tevens verduidelijkt hij dat zij regelmatig met stenen werden bekogeld wanneer zij op straat kwamen, maar dit zoveel mogelijk probeerden te vermijden.

Verzoeker verklaart dat, in tegenstelling tot de minimalisering door het CGVS, zijn problemen als gevolg van discriminatie wel degelijk ernstig zijn. Hij is ervan overtuigd dat de Servische lokale of hogere autoriteiten hem geen hulp kunnen bieden. Verzoeker wijst er op dat het CGVS toegeeft dat '*binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven*'. Hij benadrukt voorts dat de door het CGVS aangehaalde informatie algemeen van aard is en tegenstrijdig is met andere objectieve bronnen. Verzoeker verwijst hiervoor naar rapporten van ondermeer Amnesty International, Human Rights Report en Human Rights Watch.

3.1.2. Verzoekster voert dezelfde argumenten in feite en in rechte aan als verzoeker.

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekers brengen kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het

feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van deze beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

De opgeworpen tegenstrijdigheden betreffende de twee incidenten die zich voordeden in 2003 en 2009 worden correct en duidelijk weergegeven in de bestreden beslissingen en vinden steun in het administratief dossier. Verzoekers verklaring dat het zou gaan om een misverstand kan niet worden aangenomen omdat diens bewering dat, daar waar hij het had over het incident, verzoekster het duidelijk had over het incident van 2009, geenszins aannemelijk is. Verweerder wijst er terecht op dat uit de verklaringen van verzoekster geenszins blijkt dat zij beide incidenten verward zou hebben of zich vergist zou hebben. Integendeel, zij geeft duidelijk te kennen dat zij zich wel degelijk bewust is van het onderscheid tussen de gebeurtenissen in 2003 en nadien in 2009. Uit het gehoorverslag van het CGVS blijkt dat, wanneer verzoekster gevraagd werd naar gebeurtenissen na 2003, zij spontaan begon over het incident in 2009, waarbij zij de exacte datum geeft, namelijk 9 december 2009, tevens de verjaardag van haar dochter (administratief dossier, stuk 6, p.5).

Aanvullend wijst verweerder er terecht op dat de versie van het *incident in 2009* in voorliggende verzoekschriften hoe dan ook wederom tegenstrijdig is met de verklaringen zoals door zowel verzoeker als verzoekster afgelegd op het CGVS. In voorliggende verzoekschriften verklaren zij aangaande het incident op 9 december 2009 dat zij naar de politie gingen doch dat de politie deze klacht *niet* genoteerd heeft (verzoekschrift verzoeker en verzoekster, p.4). Verzoeker verklaarde op het CGVS daarentegen aangaande het incident in 2009 dat deze klacht *wel degelijk genoteerd* werd, maar dat de politie zei dat de zaak niet aan de rechtbank zou worden overgedragen zo lang de daders onbekend waren (administratief dossier, stuk 5, p.9). Verzoekster verklaarde op het CGVS dat zij aangaande het incident op 9 december 2009 zelfs *niet naar de politie zijn geweest* om klacht in te dienen, omdat zij teleurgesteld was in de politie omdat deze zijn werk in 2003 niet serieus gedaan heeft (administratief dossier, stuk 6, p.5).

Vervolgens wijst verweerder er met recht op dat de versie van het *incident in 2003* in verzoekster haar voorliggend verzoekschrift eveneens tegenstrijdig is met de verklaringen zoals door haar afgelegd op het CGVS. In voorliggend verzoekschrift verklaart zij dat haar echtgenoot (verzoeker) in een manifestatie terechtgekomen was en geslagen werd omdat hij aanzien werd als Albanees. Verzoeker zou hierop klacht hebben ingediend bij de politie. Deze zou de klacht genoteerd hebben doch hem geen kopie gegeven hebben. Uiteindelijk leverde zijn klacht geen resultaat op (verzoekschrift verzoekster, p.4). Op het CGVS beweerde verzoekster dat *zij en verzoeker samen zouden geslagen* zijn. Op dat ogenblik zou er *niets bijzonders aan de gang* geweest zijn en de politie zou de *klacht niet genoteerd* hebben (administratief dossier, stuk 6, p. 4-5).

Verzoeker beweert in zijn verzoekschrift dat hij en zijn gezin regelmatig met stenen bekogeld werden wanneer zij op straat kwamen, maar dat zij dit zoveel mogelijk probeerden te vermijden om de kinderen te beschermen (verzoekschrift verzoeker, p.4). Op het CGVS heeft verzoeker daarentegen geen gewag gemaakt van incidenten waarbij stenen naar hem en zijn gezin zouden zijn geworpen. Deze discrepantie is terecht aangestipt in de bestreden beslissing.

Het wijzigen van verklaringen zoals eerder afgelegd op het CGVS is niet dienstig ter weerlegging van de vaststellingen van de commissaris-generaal. Bovendien blijkt uit bovenstaande dat de gewijzigde verklaringen van verzoekende partijen niet overeen stemmen met hun verklaringen zoals afgelegd op het CGVS. Deze incoherenties doen bijkomend afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partijen.

Van echtgenoten die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven mag in alle redelijkheid worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van hun relaas. Eveneens kan van een asielzoeker afzonderlijk ook verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. De hoger aangehaalde incoherenties en tegenstrijdigheden hebben wel degelijk betrekking op de essentiële elementen van het asielrelaas en betreffen geen details.

De bestreden beslissingen stellen tevens correct dat, los van de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde feitenrelaas, er bijkomend op kan worden gewezen dat verzoekende partijen voorts geen feiten of elementen aangehaald hebben waaruit zou kunnen blijken dat zij voor eventuele problemen met (Servische) burgers, omwille van hun afkomst, geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de lokale of hogere autoriteiten in Servië. In tegenstelling tot hun beweringen blijkt wel degelijk uit de algemene conclusie van de informatie in het administratieve dossier dat er in Servië uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk steeds beter opgetreden. Ook blijkt uit de informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma, wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Bij problemen met Servische burgers kan men zich ook als Roma steeds richten tot de Servische autoriteiten.

Tevens blijkt uit voornoemde informatie van het CGVS dat in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen worden gepleegd door de Servische autoriteiten. De Servische autoriteiten en politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Ondermeer blijkt uit de informatie van het CGVS dat in 2006 de “Sector for Internal Control of the Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd.

Met betrekking tot het louter selectief aanhalen van één enkele zin van de bestreden beslissing, werpt verweerder terecht op dat de verzoekende partijen op een dergelijke manier de algemene conclusie van de bestreden beslissing niet weerleggen. Evenmin doet de informatie, die wordt bijgevoegd aan de verzoekschriften, afbreuk aan de informatie in het administratief dossier.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.1. Verzoeker meent dat hij bij een terugkeer naar Servië wel degelijk het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

3.3.2. Verzoekster voert ook aan dat zij bij een terugkeer naar Servië wel degelijk het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

3.4. De argumentatie van verzoekende partijen in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus verwijst naar hun verklaringen inzake het asielrelaas. Omtrent deze vluchtmotieven werd hoger besloten dat, naast het feit dat hun verklaringen niet geloofwaardig waren, verzoekende partijen niet aannemelijk konden maken dat zij voor eventuele problemen met (Servische) burgers omwille van hun etnische origine geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de lokale of hogere Servische autoriteiten. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat er op basis van dezelfde feiten wel zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat de subsidiaire beschermingsstatus enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen, een situatie die zich *in casu* blijkt het hoger vastgestelde omtrent het gerechtelijk optreden, niet voordoet.

3.5. Gelet op het voorgaande kan niet worden besloten tot een schending van de motiveringsplicht. Evenmin kan worden aangenomen dat een manifeste appreciatiefout zou zijn begaan of dat het redelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden. Het redelijkheidsbeginsel is immers enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissingen, hetgeen, blijken het voorgaande niet kan worden volgehouden.

3.6. Nog daargelaten dat verzoekende partijen in het geheel niet uitwerken waarom zij het zorgvuldigheidsbeginsel in casu geschonden achten, dient te worden opgemerkt dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier. Verzoekende partijen kregen de kans hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende

partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

3.7. Verzoekende partijen laten voor het overige na te duiden welke van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur*” zouden zijn geschonden of op welke wijze dit zou zijn gebeurd zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken gekend onder de nummers 56 970 en 56 975 worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN ,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS